

Jeg vil derfor gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om bemærkningerne lægger op til, at vi genforhandler politiforliget, så vi får afsat flere penge til mere politi, flere domstole og flere fængsler. Er det det, fru Elisabeth Arnold lægger op til? Det er jo ikke gratis, og så vidt jeg husker, var fru Elisabeth Arnold absolut imod Venstres og De Konservatives forslag om, at vi skulle have mere politi og flere midler til politiet i forbindelse med politiforliget. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Nu kommenterede fru Elisabeth Arnold ikke den del af det, som har med menneskesmugling at gøre. Er det ikke sådan, at Det Radikale Venstre har forståelse for de store kriminelle sager, der er om menneskesmugling, de 40-50 døde, der var i England.

Vi kan risikere at få en tilsvarende sag her i Danmark, og vi er jo allerede oppe imod loftet i straffene for menneskesmugling. Kunne det ikke også få en kommentar med fra Det Radikale Venstre?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nej, vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, selvfølgelig skal vi ikke lovgive efter tilfældige Gallupundersøgelser, tilfældige strømninger, der måske er inspireret af en enkelt sag. I så fald havde vi vel også allerede nu fået indført dødsstraf som en konsekvens af Lundinsagen, så det mener jeg bestemt ikke vi skal gøre. Det ved jeg også fru Birthe Rønn Hornbech heller ikke mener.

Men lægdommeres medvirken, lægelementet i retsplejen er jo en vigtig del af at få fornemmelsen af, om der er overensstemmelse mellem rettens resultater og den fornemmelse, som den almindelige befolkning har for, hvordan sådan nogle sager skal udmøntes, hvilke straffe der skal udmåles.

Der er det læge element en slags barometer, en slags ventil, et slags kendetegn på, om der er overensstemmelse mellem det, retten dømmes, og det, som almindelige mennesker mener. Jeg mener, det er en utrolig vigtig funktion, som disse læge folk har i retsplejen.

Om politiforliget vil jeg blot sige, at det løber jo det antal år, politiforliget er aftalt til, og når det er udløbet, skal vi selvfølgelig forhandle et nyt politiforlig, og det deltager jeg meget, meget gerne i. Så skal vi selvfølgelig indhøste erfaringer

fra det politiforlig, vi allerede har indgået, men jeg vil da ikke begynde at forhandle det midt i perioden, medens det løber.

Der er ikke nogen som helst tegn i sol og måne på, at politiet ikke har de tilstrækkelige midler, det skal bruge til at arbejde med i den periode, politiforliget løber.

Der er i øvrigt også indgået et forlig om kriminalforsorgen, hvor der bliver bygget et nyt fængsel. Det er fru Birthe Rønn Hornbechs parti, så vidt jeg ved, også med i.

Til sidst vil jeg sige til hr. Karsten Nonbo: Det er rigtigt, jeg ikke nævnte menneskesmugling. Det var ikke, fordi jeg ikke ønskede at tale om det, men det var af tidsgrunde. Men jeg vil godt sige, at der har vi præcis de samme betænkeligheder, som også justitsministeren nævnte, i den forstand, at vi godt kan se, at man rammer mod loftet nu, men vi har fra radikal side sagt o.k. til, at ministeren forhandler på EU-plan om en generel forhøjelse af strafferammerne for menneskesmugling for at få mere ensartede strafferammer for menneskesmugling i Europa.

Det ved jeg at fru Birthe Rønn Hornbech eller andre har sagt er det rene vås, fordi det ikke betyder noget. Jeg mener faktisk, det betyder noget, at man har nogenlunde ensartede høje strafferammer for menneskesmugling i et område, som i øvrigt har fri passage over grænserne.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Lovforslaget er et udtryk for den konkurrence, som de borgerlige partier har kastet sig ud i, om, hvem der kan foreslå de fleste og de mest vidtgående krav om højere straffe.

Derfor er det også karakteristisk for det her forslag, at man i bemærkningerne ikke gør sig nogen som helst overvejelser om, hvorvidt forslaget vil have nogen effekt på omfanget af volden i samfundet.

Vi skal straffe mere. Hjælper det? Det ved vi ikke! Hvorfor skal vi så straffe mere? Fordi vi skal! Det er nogenlunde den melodi, det kører på, og den kan man jo selvfølgelig gentage igen og igen, men der er altså ingen overvejelser om, hvorvidt det gør noget ved det, man hævder, man vil gøre noget ved, nemlig omfanget af volden i det danske samfund.

I den udstrækning, nævninge og domsmænd tager hensyn til voldsmandenes sociale situation og mulighederne for at give de bedste betin-